

Голубиця - Джерело

Написав Людмила Наливайко
П'ятниця, 16 вересня 2011, 15:18

Століття пливли і пливли з тої днини,
Як Божі слова досягли України.
Минало часу ні багато, ні мало
І Церква на наших теренах зростала.

Нелегкою завше була її доля –
Виснажлива праця, а часом неволя,
У тундрі, в тайзі, у безкраїм Сибірі,
В Мордовії та на далекім Таймирі

Вона не лишала хреста на дорозі,
Поклавши своє сподівання у Бозі.
Смиренна й проста, та тверда, наче криця,
Христа наречена, Його голубиця

Іде в молитвах знову по допомогу,
Поклавши надію в усьому на Бога.
А Він усе знає і бачить, і чує,
Він сльози втирає, Він рани лікує,

І ніжно її до грудей пригортає.
Він бачить усе, усе чує, все знає.
Диявол зламати її намагався.
О, скільки він зла їй зробив, як старався,

Наносив тяжкі, смертельні рани.
Вона ж не вмира, лиш сильнішою стане,
Бо в час найзапекліший страшної битви
Вона покладала надію в молитві.

Молилась, забувши про сон і спочинок,
Трудилась, робила діла добродійні.
І ось, за страждання усі нагорода –
Настала омріяна здавна свобода.

Тож Церква - голубка розправила крила.
І серце гостинно, як двері відкрила.
Та сталося дивне – тривала свобода
Принесла чужих вітровчень прохолоду.

І нині лунають, як пересторога
Святії слова всемогутнього Бога,
Що час швидкоплинний закінчиться скоро...
Звертайте свій погляд до неба, угору,

Допоки ще тепло і небо безхмарне,

Голубиця - Джерело

Написав Людмила Наливайко
П'ятниця, 16 вересня 2011, 15:18

Не гайте часу дорогого намарне!
На ниві Господній багато роботи:
У розпалі жниво... народ безтурботний...

– Чи любиш Мене? – нас усіх Він питає.
Для Нього чужих і нелюбих немає.
За кожного з нас Він ішов на Голготу.
Невже ми забудем тепло і турботу,

Невже ми не скажем відверто і щиро:
– Люблю Тебе, Отче! Люблю Тебе! Вірю!?
Невже надаремне за правду страждали
Брати наші й сестри? Щоб ми не стидались,

Й несли в морок світу Євангельську звістку,
Щоб ми розуміли: не пити, не їсти –
Життя наше – Бога і ближніх любити,
І радість спасіння стражденним відкрити.

Ми – Церква Христа, ми Його голубиця,
І навіть якщо нам страждать знадобиться,
Хай світ бачить святість, Його непорочність!
Несімо ж всі світло у темряву ночі,

Любімо Спасителя розумом й серцем
І будьмо із Ним безкінечно відверті.
Навчимося у Нього любити, страждати,
Втішатися Ним і Йому довіряти.